Contributed by Bruxelles Laïque
dinsdag, 17 september 2013 - Last Updated dinsdag, 17 september 2013

Op 22 september 2013 zal het vijftien jaar geleden zijn dat Semira Adamu door de Belgische politie werd vermoord tijdens haar gedwongen repatriëring. Heel de Belgische samenleving werd zich toen bewust van het geweld van de opsluitingspolitiek en de uitwijzing van buitenlanders.

Een moord!

Semira Adamu was uit Nigeria gevlucht en via een tussenstop in Togo kwam zij op 25 maart 1998 aan in België. Zij was toen bijna 20 Nadat zij in Zaventem was aangekomen en opgesloten werd in het gesloten centrum 127bis van Steenokkerzeel, via een tussenstop in Berlijn, diende zij een asielaanvraag in die gemotiveerd was, omdat zij gevlucht was voor een gedwongen huwelijk met een polygaam van 65 jaar oud. Deze aanvraag werd geweigerd.

Ondanks een oproep omwille tot regularisatie om humanitaire redenen en de mobilisatie van een steuncomité, dat bereid was zich financieel garant te stellen voor het verblijf van Semira, besloot de Dienst voor Vreemdelingenzaken haar gedwongen uitwijzing te plannen. Dankzij haar persoonlijk verzet en de tussenkomst van verontwaardigde medepassagiers in het vliegtuig, mislukten vijf uitwijzingspogingen. Bij elke poging namen het geweld en de bedreigingen tegenover haar toe.

Tijdens de zesde uitzettingspoging op 22 september 1998 werden niet minder dan 9 agenten opgetrommeld voor de inscheping. Buiten het gezichtsveld van de passagiers door deze escorte, werd zij aan handen en voeten geboeid, dubbelgeplooid, met een kussen voor haar gezicht en met een agent die haar in de rug duwde. Zij werd gedurende zo’n 15 minuten in deze gedwongen houding gewrongen wat maakte dat ze in een coma belandde. Semira Adamu overleed dei dag om ongeveer 21u30 in het Saint-Luc-hospitaal ten gevolge van zuurstofgebrek in de hersenen met hersenoedeem.

Een datum om niet te vergeten...

Dit was niet de eerste en ook niet de laatste keer dat iemand overleed ten gevolge van de Belgische opsluitings- en uitwijzingspolitiek van buitenlanders. Door haar contacten met het steuncomité en het Collectief tegen uitwijzingen werd Semira een symbool van verzet binnen de centra. Dat is een van de redenen waarom het kabinet van minister Tobback een voorbeeld wou stellen, en haar ten allen prijze het land wou uitzetten. De moord maakte van haar helaas het symbool van het criminele en moorddadige karakter van de Belgische asiel en immigratiepolitiek.

1998 Is ook het jaar dat het schandaal van de gesloten centra, waarvan de oprichting teruggaat tot 1988, uit de schaduw begon te treden, dankzij de acties van het Collectief tegen uitwijzingen en de mediatisering ervan. De dood van Semira veroorzaakte een grote golf van emotie bij de bevolking en gaf een forum aan de beweging van de mensen zonder papieren.

De regering antwoordde hierop met een evaluatie van de asielpolitiek, migratie en het uitwijzingsbeleid, en gaf vanaf dan regelmatig de voorkeur aan collectieve uitwijzingen met militaire toestellen, zonder getuigen, maar er kwam ook een grote collectieve “one shot”-regulariseringsoperatie in in 1999. Sindsdien is het met de rechten van migranten helaas alleen maar bergaf gegaan. De opsluitingen en gedwongen uitzettingen gaan nog steeds maar door…

In september 2003 kwamen in de Magdalenazaal in Brussel duizenden mensen bij elkaar voor een betoging en herdenkingsmeeting voor de moord op Samira 5 jaar geleden. Deze bijeenkomst was een verlengstuk van een zeer hete zomer d-voor de zaak van de migranten. Er waren toen een hele reeks mobilisaties: mensen zonder papieren uit Equador in St.-Gillis, asielaanvragers uit Afganistan in de Heilig-Kruis kerk in Elsene, asielaanvragers uit Iran in de Miniemenkerk en vervolgens aan de VUB, de oprichting van buurtcomités, van actiegroepen als de CRER, CLIC…

Sindsdien wordt er elk jaar rond de 22e september een manifestatie georganiseerd ter herdenking van Semira Adamu, maar dit verloopt te vaak in besloten kring. Ondanks de bezettingen door mensen zonder papieren en de acties die de gesloten centra aanklagen- zoals Steenrock- krijgen die niet de publieke aandacht die ze verdienen.

Dit jaar lijkt het voor ons belangrijk om ons stevig te tonen en de strijd van Semira Adamu verder te zetten, ook voor alle andere mensen die het slachtoffer zijn van de (non) asiel –en migratiepolitiek van onze regeringen. We zien ook graag dat ook de “min-twintig jarigen” weet krijgen van deze situatie die België ten schande maakte. We willen ook de aandacht vestigen op het politiegeweld dat nog voortdurend migranten treft die blijven en de mensen die hen ondersteunen, zoals de organisatoren van het verzetsfestival in Steenokkerzeel in 2003, toen een pleidooi werd ingeleid voor het Europees hof voor de rechten van de mens, nadat alle wegen van beroep in België waren uitgeput. Tenslotte willen we opnieuw een brede mobilisatie poten te zetten ten voordele van de rechten van migranten opdat ons land de rechten en de menselijke waardigheid zou respecteren en op een dag de gesloten centra en de uitwijzingen voor eens en altijd uit onze herinnering zullen verdwijnen.

Dit initiatief kadert in de dynamiek van de oproep om een breed front op te richten voor de verdediging van de rechten van migranten en tegen algemene achteruitgang, die het levenslicht zag in de lente van 2013.

Zondag 22 september: Herdenkingsbijeenkomst en optredens

Op zondag 22 september wordt om 14u op het Rouppeplein in Brussel een grote herdenkingbijeenkomst met optredens georganiseerd

Op de affiche Asian Dub Foundation, Daniel Hélin, Claude Semal en nog vele anderen.

De bijeenkomst en de concerten worden georganiseerd door Bruxelles Laïque, met de steun van CRER, CRACPE, Liga voor de mensenrechten, Ciré, ABVV, KAJ, ACW, PAC, UPJB, PVDA, Ecolo Bxl, Egalité, SAP-LCR, JAC, Groen, CNCD, Siréas, Déclic, Linx, ….